

Sygn. akt II KZ 56/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 16 grudnia 2015 r.,

w sprawie A. M.

zażalenia skazanego na zarządzenie Kierownika sekcji zażaleniowo - wnioskowej

Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 26 października 2015 r., sygn. akt II AKo 94/15,

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

W dniu 29 maja 2015 r. A. M. wystąpił z osobistym wnioskiem o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, sygn. akt II K 1181/00, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 1 sierpnia 2006 r., sygn. akt X Ka 276/06, utrzymującym w mocy wyrok Sądu pierwszej instancji (k. 775, t. IV).

Zarządzeniem z dnia 26 czerwca 2015 r. skazany został wezwany w trybie art. 120 § 1 k.p.k. do usunięcia w terminie 7 dni formalnego braku wniosku o wznowienie postępowania, poprzez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata albo radcę prawnego, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania (k. 798, t. IV).

W związku z tym skazany pismem z dnia 14 lipca 2015 r. zwrócił się do Sądu Apelacyjnego o ustanowienie adwokata z urzędu, w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania (k. 802).

Postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 28 lipca 2015 r. wyznaczono skazanemu obrońcę z urzędu w osobie adw. B.B., celem ewentualnego sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania lub złożenia opinii o braku podstaw do skierowania takiego wniosku (k. 809-811, t. IV). W dniu 11 września 2015 r. do Sądu Apelacyjnego w Warszawie wpłynęło pismo obrońcy skazanego, w którym poinformował o wydaniu opinii o braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie w/w postępowania (k. 829-835, t. IV). Zarządzeniem z dnia 14 sierpnia 2015 r. skazany został wezwany do usunięcia braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania poprzez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku (k. 837, t. IV). To wezwanie zostało doręczone skazanemu w dniu 18 września 2015 r. (k. 841), jednakże A. M. nie usunął w zakreślonym terminie powyższego braku formalnego. Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 26 października 2015 r. odmówiono więc przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania karnego w sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, sygn. akt II K 1181/00, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 1 sierpnia 2006 r., sygn. akt X Ka 276/06.

Odpis zarządzenia doręczono osobiście wnioskodawcy w dniu 29 października 2015 r. (k. 859), a w dniu 9 listopada 2015 r. do Sądu Apelacyjnego w Warszawie wpłynęło zażalenie A. M. na to zarządzenie. Skarżący podniósł, że sporządzona opinia o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania jest nierzetelna i sprowadza się jedynie do „skopiowania uzasadnienia Sądu orzekającego”, zaś działanie obrońcy należy ocenić jako niekorzystne dla skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W sprawie niniejszej bezspornie został zrealizowany wymóg rzetelnego procesu, bowiem sąd nie ma obowiązku wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu,

aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego efektu (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 sierpnia 2008 r., IV KZ 52/08, R-OSNKW z 2008 r., poz. 1711; z dnia 17 września 2008 r., III KZ 92/08, R-OSNKW z 2008 r., poz. 1872, z dnia 26 marca 2013 r., V KZ 16/13, LEX nr 1293884). Wbrew stanowisku skarżącego uzasadnienie przedmiotowej opinii wskazuje, że wyznaczony obrońca dokonał rzetelnej analizy sprawy pod kątem ewentualnego wystąpienia podstaw wznowieniowych przewidzianych w rozdziale 56 Kodeksu postępowania karnego. W związku z tym słusznie wezwano skazanego do usunięcia braku formalnego pisma w przedmiocie wznowienia postępowania, poprzez złożenie wniosku o wznowienie sporządzonego i podpisanego przez adwokata, skoro wniosek o wznowienie postępowania sporządzony z naruszeniem przymusu adwokacko - radcowskiego jest prawnie bezskuteczny. W konsekwencji skazany powinien ustanowić sobie obrońcę z wyboru, który sporządziłby wniosek o wznowienie postępowania i taka możliwość istnieje w dalszym ciągu.

Skazany w wyznaczonym terminie nie usunął wskazanego mu przez organ procesowy braku formalnego pisma, dlatego słusznie odmówiono przyjęcia osobistego wniosku A. M. o wznowienie postępowania, ponieważ takie postąpienie uzasadnia brak łącznego spełnienia warunków formalnych określonych w art. 545 § 2 k.p.k. - sporządzenia i podpisania wniosku przez podmiot kwalifikowany prawniczo.

Marginalnie, zaznaczyć należy, że rozpoznając niniejsze zażalenie Sąd Najwyższy nie mógł badać zasadności skazania za przypisane przestępstwo, czy też okoliczności faktycznych przedstawionych w zażaleniu, podobnie jak też istnienia przesłanek do wznowienia postępowania, gdyż stanowiłoby to obejście przepisów ustanawiających przymus adwokacki.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.